

FRANE DOBROVIĆ

ODVJETNIK

Rijeka, 17. ožujka 2025.g.

**TRGOVAČKI SUD
U PAZINU
za
VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

Na posl.br.: **St - 421 / 2024**

Pravna stvar:

Predlagatelj: **MB - GRADNJA NOVSKA d.o.o.** sa sjedištem u
Bročicama (Grad Novska)
Crkvena ulica 56
OIB 72050014494
zastupano po direktoru:
Marku Buhi iz Fažane
Vodnjanska cesta - Via Dignano 149
OIB 60199569060

*zastupan po punomoćniku:
Frani Dobroviću, odvjetniku iz Rijeke
Ivana Grohovca 2/II*

Dužnik: **NAMJEŠTAJ MIMA d.o.o.** sa sjedištem u Puli
Monvidalska ulica - Via Monvidal 35
OIB 24769473247
zastupano po članu uprave:
Marini Marjanović iz Vodnjana
Giovanni A. della Zonca 35
OIB 61580073280

*zastupan po punomoćniku:
Tomislavu Brguljanu, odvjetniku iz
Rijeke, Nikole Tesle 9/V*

ŽALBA PREDLAGATELJA

- 1x, e- Komunikacijom
- punomoć: u spisu

I. Rješenjem suda prvoga stupnja od dana 27. veljače 2025.g., u bitnome je odbijen predlagateljov prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom.

To je rješenje objavljeno na e-oglasnoj ploči suda prvoga stupnja dana 27. veljače 2025.g., odnosno dostavljeno je sudionicima ovog stečajnog postupka dana 07. ožujka 2025.g. (petak).

U odnosu na citirano rješenje predlagatelj pravodobno (u smislu odredbe čl. 112. st. 3. ZPP-a) izjavljuje predmetnu žalbu pobijajući ga u cijelosti.

Žalba se podnosi iz žalbenih razloga:

- bitna povreda odredaba parničnog postupka;
- pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje;
- pogrešna primjena materijalnog prava;

sve uz žalbenu argumentaciju i prijedlog kako slijedi.

II. Uvodno treba istaći kako sud prvoga stupnja čini bitnu povredu postupka donoseći odluku o odbijanju podnesenog prijedloga za otvaranje stečaja.

Sve da su točni i ispravni navodi iz obrazloženja pobijane odluke (a što nisu, kako će to nastavno u žalbi biti argumentirano), imajući u vidu kako su u trenutku podnošenja prijedloga za otvaranje stečaja računi dužnika bili u neprekidnoj blokadi, sud je eventualno mogao postupiti po odredbi čl. 128. st. 9. SZ-a te obustaviti postupak a ne donijeti rješenje o odbijanju prijedloga.

III. Predlagatelj nadalje ističe kako pobijano rješenje od dana 27. veljače 2025.g. sud prvog stupnja donosi izražavajući stav kako dužnik nije nesposoban za plaćanje a da iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka RUČEVIĆ VJEŠTAČENJA d.o.o. proizlazi kako na strani dužnika ne postoji niti stečajni razlog prezaduženost.

Takva utvrđenja suda prvoga stupnja posljedica su njegovog brzopletnog i ishitrenog postupnja bez da se pravilno i potpuno utvrdilo činjenično stanje, odnosno posljedica je propusta suda da provede sve predložene dokaze (tj. dopunu financijsko-knjigovodstvenog vještačenja uz uvid u sve poslovne knjige dužnika koje je postupanje u dosadašnjem tijeku postupka izostalo).

Provedeno vještačenje je manjkavo i nepotpuno obzirom da se temelji isključivo i jedino na jednostranim ispravama vještaku serviranim od strane uprave dužnika bez da su iste kritički i objektivno razmotrene te bez da je uopće jasno što čini imovinu a što obveze dužnika.

O manjkavosti isprava i financijske dokumentacije koje je uprava dužnika stavila na raspolaganje vještaku ponajbolje govori činjenica da u popisu sporova koji je uzet kao relevantan za donošenje odluke o postojanju stečajnih razloga nije naveden čak niti onaj spor koji predlagatelj vodi spram dužnika (posl.br. Povrv-5/2025 kod Trgovačkog suda u Pazinu, koji je ujedno i bio osnova za činjenje vjerojatnim postojanje tražbine predlagatelja spram sužnika), pa ostaje nejasno, neispitano i neutvrđeno da li postoje i drugi sporovi iz koje izvire daljnje obveze dužnika koje vještak nije uzeo u obzir prilikom formiranja svoga zaključka.

U kontekstu navedenoga, predlagatelj smatra da je bila obveza privremenog stečajnog upravitelja sačiniti popis sporova i potpune imovine dužnika te da se osnovom takvih isprava provodi adekvatno vještačenje umjesto da takve isprave daju osobe osobno i nesporedno zainteresirane za ishod postupka - članica uprave i prokurist dužnika.

Koliko je provedeno vještačenje insuficijentno ponajbolje govori sadržaj zapisnika sa ročišta održanog dana 25. veljače 2025.g. u dijelu u kojem vještak izričito potvrđuje:

- da nije analizirao što čini imovinu dužnika;
- da ne može navesti šta čini imovinu dužnika jer da nije radio uvid u poslovne knjige, već da je procijenu vrijednosti imovine dao „po knjigovodstvenim šiframa“;

Dakle drugim riječima govoreći, vještak ne zna o kojoj se materijalnoj imovini uopće radi, uprava dužnika mu podatke o tome nije dala već je imovinu opisala „po knjigovodstvenim šiframa“. Uz to, vještak ne zna koliko ta imovina vrijedi (imaju u vidu da nije rađena procijena vrijednosti te neidentificirane i nespecificirane imovine) već bezpogovorno prihvata želje uprava izražene u nerevidiranim jednostranim izvješćima koje je uprava dužnika sastavila za potrebe ovog postupka sa jasnim ciljem izbjegavanja otvaranja stečaja.

Jednako kao i što nije ispitano i utvrđeno koju to materijalnu imovinu dužnik ima u vlasništvu ostaje nejasno i neispitljivo koje to zalihe u vrijednosti od 1.000.000,00 EUR, ostala potraživanja od 1.100.000,00 EUR te kratkotrajnu financijsku imovinu u visini od 600.000,00 EUR ima dužnik.

O navedenom se nije izjasnio niti privremeni stečajni upravitelj.

IV. Vrhunac nezakonitosti predstavlja stav suda prvoga stupnja kako imovinu dužnika čine potraživanja od zaposlenika i dr. u iznosu od 6.800.000,00 EUR.

Pojednostavljeno rečeno i plastično prikazano - uprava dužnika je osnivačima dužnika avanasno i bez utemeljenja u poslovnim događajima isplatila taj nemali milijunski iznos po osnovi predujma za očekivanu dobit.

O tome da li će dužnik ostvariti dobit u relevantnom poreznom razdoblju preuranjeno je govoriti te je svakako nepravilno i nezakonito donositi ikave zaključke u tom smjeru sve dok ne postoji revidirano godišnje financijsko izvješće dužnika. U svakom slučaju projekcija ostvarene dobiti sačinjena po samoj upravi dužnika ne može biti osnov za stvaranje ikakvih pravno relevantnih zaključaka o dobiti koja će biti ostvarena.

Ukoliko osnivači dužnika budu morali vratiti taj iznos dužniku potpuno je jasno da ga vratiti neće moći jer za to ne raspolažu ikakvom vrijednijom neopterećenom imovinom, pa iznos od 6.800.000,00 EUR koji je otuđen od društva s ciljem izbjegavanja plaćanja vjerovnika nije i ne može predstavljati imovinu već jedino i isključivo sporno potraživanje radi kojeg će stečajni upravitelj voditi parnične postupke radi naplate ili pobijanja pravne radnje s neizvjesnim ishodom upravo radi nepostojanja imovine iz koje bi se taj iznos mogao naplatiti.

Dakle, riječ je o znatnom novčanom iznosu iznesenom iz društva koji iznos prema MSFI i MRS ne predstavljaju imovinu društva osnovom koje bi se mogao formirati zaključak o nepostojanju prezaduženosti već je taj iznos bilo potrebno razvrstati u kategoriju „vrijednosno usklađenje i otpisi potraživanja“ koji se ne uzima u obzir prilikom izračuna vrijednosti imovine.

V. Pogrešno je i nezakonito te svakako bez utemeljenja u stanju spisa pravno shvaćanje suda prvoga stupanja o tome da na strani dužnika ne postoji stečajni razlog nesposobnost za plaćanje.

Takav zaključak sud prvoga stupanja obrazlaže u točki 11. pobijanog rješenja i to na način da navodi da je nepostojanje stečajnog razloga nesposobnost za plaćanje utvrdio iz nalaza i mišljenja vještaka te iz potvrde FINA-e.

Međutim, a što proizlazi iz samog naslova provedenog vještačenja, ono je provođeno isključivo i jedino radi utvrđivanja postojanja stečajnog razloga iz čl. 7. SZ-a tj. radi utvrđivanja prezaduženosti, a nije bilo provođeno na okolnost postojanja stečajnog razloga iz čl. 6. SZ-a.

Na ročištu održanom dana 25. veljače 2025.g. predlagatelj je inzistirao na dopuni nalaza i mišljenja vještaka, među ostalim razlozima i radi utvrđivanja postojanja ovog stečajnog razloga, koji je međutim dokazni prijedlog sud neosnovano odbio.

S druge strane, sud prvoga stupnja pogrešno poistovijećuje postojanje potvrde FINA-a da dužnik nema evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje sa nepostojanjem nesposobnosti za plaćanje.

Takva ocjena dokaza suda prvoga stupnja nije pravilna jer se na temelju te potvrde ne može izvesti zaključak da je dužnik postao sposoban za plaćanje jer se ne radi o ispravi s podacima u smislu odredbe čl. 6. st. 4. SZ-a kojom se dokazuje (ne)sposobnost za plaćanje.

Odnosno, drugim riječima rečeno, spisu priležeća potvrda nije dokaz da je dužnik namirio tražbine evidentirane u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje nego samo da više nema neprekidne blokade.

Navedeno je i pravni stav suda drugoga stupnja izražen u nizu odluka, primjerice u odluci posl.br. PŽ-4224/2024 od dana 17. prosinca 2024.g.

VI. Nezakonita je i odluka o troškovima postupka.

Sve i da je dužnik tijekom trajanja prethodnog postupka postao sposoban za plaćanje, a što iz stanja spisa za sada ne proizlazi niti je dokazano na pravno relevantan način, pa da sud prvoga stupnja pravilnom primjenom prava obustavi postupak, tada je dužan primjeniti odredbu čl. 128. st. 9. SZ-a upravo dužniku naložiti snalažanje nastalih troškova postupka.

VI. Slijedom svih iznesenih razloga vjerovnik kao predlagatelj predlaže da se uvažavanjem ove žalbe ukine pobijano rješenje te spis vrati na ponovno postupanje pred sud prvoga stupnja uz uputu da je dužan provesti sve predložene dokaze radi pravilnog i poptunog utvrđivanja činjeničnog stanja nužnog za donošenje zakonite odluke, a što je izostalo u dosadašnjem tijeku postupka.

Ukoliko sud drugoga stupnja žalbu uvaži samo u odnosu na troškove postupka, tada predlagatelj pored već zatraženih troškova specifičnih do zaključenja raspravljanja potražuje i troškove žalbenog postupka prema nižem popisu.

Predlagatelj, p.p.

Predlagatelj potražuje troškove:

- **sastav žalbe.....1.250,00 EUR**
- **PDV 25%.....312,50 EUR**